

Sygn. akt II CZ 36/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. O.

przeciwko A. M. – O.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2011 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 31 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie II wyroku z 31 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 540 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania. W zażaleniu z 7 lutego 2011 r. pozwana zaskarżyła to postanowienie w całości, zarzucając naruszenie art. 109 § 1 k.p.c. przez pominięcie oświadczenia pełnomocnika powoda o zrzeczeniu się kosztów postępowania, złożone na pierwszej rozprawie przed Sądem Rejonowym. Na tej podstawie skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez nieorzeczenie o kosztach postępowania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu – zaś w każdym wypadku: o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Z materiału dostępnego w aktach sprawy nie wynika, by 24 sierpnia 2009 r. w trakcie pierwszej rozprawy przed Sądem Rejonowym doszło do złożenia przez pełnomocnika powoda oświadczenia o zrzeczeniu się kosztów zastępstwa procesowego. Fakt ten nie został zapisany w protokole tej rozprawy (k. 176), stanowiącym urzędowe potwierdzenie jej przebiegu. Przy hipotetycznym założeniu, że sporządzony protokół mógłby zawierać pomyłki lub przeoczenia, w interesie strony pozwanej – posiadającej profesjonalną wiedzę prawniczą – leżało przy tym dbanie o jego kompletność i ewentualne złożenie wniosku o jego uzupełnienie na podstawie art. 160 k.p.c. Fakt złożenia przez pełnomocnika powoda oświadczenia o zrzeczeniu się kosztów zastępstwa procesowego nie wynika także z żadnego z innych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Z uwagi na powyższe, zaskarżone rozstrzygnięcie odpowiada zgromadzonemu w sprawie materiałowi faktycznemu, który stanowił podstawę orzekania w tym zakresie przez Sąd Apelacyjny.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.